

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van de heer

Procedure

Bij brief van 10 april 2013, ontvangen door het CBE op 29 april 2013, heeft de heer (hierna: appelland) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie iBMG (hierna: verweerder) van 18 maart 2013. Verweerder heeft een -niet gedateerd- verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 10 juni 2013. Appelland is ter zitting verschenen. Namens verweerder waren aanwezig en mevrouw, vicevoorzitter resp. secretaris van verweerder.

Bestreden besluit

Voor het vak Organisationswetenschappen heeft appelland met een studiegenoot een schrijfofdracht gemaakt. In het werkstuk heeft de docent fraude (plagiat) geconstateerd. De groepsgeenoot van appelland heeft in een schriftelijke verklaring bekend in het door haar voorbereide deel van de opdracht plagiat te hebben gepleegd. Vanuit een gedeelde verantwoordelijkheid voor het eindproduct als geheel heeft verweerder geoordeeld dat zowel appelland als zijn groepsgeenoot een rol spelen in de fraude, waarbij voor appelland, gelet op de bekentenis van de groepsgeenoot, een lichte vorm van fraude aan de orde is. Verweerder heeft, in aanmerking nemende de bekentenis van de groepsgeenoot, het feit dat dit een eerste fraudeovertreding van appelland betreft en diens rol in de overtreding, besloten aan appelland geen maatregelen op te leggen. Het door appelland behaalde cijfer (4,5) is geldig. Appelland komt in beroep tegen het besluit van 18 maart 2013.

Beroep

In beroep voert appelland aan dat de fraude alleen betrekking heeft op het deel van de schrijfofdracht dat door zijn groepsgeenoot is geleverd. Appelland vindt het onterecht dat ook hij wordt beschuldigd van fraude. Hij wil dat de fraude aantekening in zijn dossier wordt geschrapt. Appelland voert aan dat hij voor de start van de groepsopdracht bij de docent heeft aangegeven dat hij er grote moeite mee had dat hij was ingedeeld in een groepje met de desbetreffende studiegenoot. Appelland had geen vertrouwen in samenwerking met betreffende studiegenoot gezien de matige studievoortgang van zijn groepsgeenoot. Hij heeft daarop de docent gevraagd om het werkstuk alleen te mogen schrijven, of anders met een studiegenoot uit een andere werkgroep. Beide verzoeken van appelland werden afgewezen. De docent gaf appelland aan eerst de samenwerking een kans te geven. Het verzoek van appelland om een individuele beoordeling kon worden gehonoreerd wanneer de onderlinge taakverdeling helder zou zijn beschreven in een plan van aanpak. In het plan van aanpak werd aangegeven dat de analyse alleen door appelland was geschreven, maar desondanks, aldus appelland, hebben hij en zijn groepsgeenoot toch hetzelfde, onvoldoende cijfer gekregen. Appelland vindt dat niet terecht, omdat de analyse volledig van zijn hand is, zo stelt hij.

Appelland merkt op dat op de dag van de deadline voor het inleveren van de opdracht bleek dat zijn groepsgeenoot haar deel nog niet gereed had. Een goede afstemming van beide stukken was

daardoor niet meer mogelijk, aldus appellant. Appellant zegt dat hij door de opstelling van zijn groepsgenoot (aanleveren van de tekst op de dag van de deadline) niet in de gelegenheid is geweest om zijn deel te vergelijken met dat van zijn groepsgenoot. Appellant heeft vrijwel geen input van zijn groepsgenoot ontvangen.

Appellant stelt dat zijn inbreng individueel zou worden beoordeeld en appellant verkeerde in de veronderstelling dat het door hem geleverde deel met de analyse van voldoende niveau was. Ter zitting merkt appellant op dat hij het gevoel had dat het een 5,5, à 6 zou worden. Hij vindt het onterecht dat hij dezelfde beoordeling heeft gekregen als zijn groepsgenoot, die ook een 4,5 heeft gekregen en vrijwel geen input heeft geleverd.

In zijn beroepschrift verzoekt appellant tenslotte om vrijstelling voor het vak of een extra herkansing zonder dat deze in mindering komt op het aantal herkansingen.

Verweer

In het verweerschrift geeft verweerder aan dat in het onderhavige vak is gekozen voor toetsing door middel van een groepsopdracht. In de leerdoelen van het vak is samenwerking dan ook expliciet opgenomen. Het alleen schrijven van het werkstuk past daarin niet. Tijdens het schrijftraject heeft appellant volgens verweerder nooit aangegeven dat er problemen in de samenwerking in het groepje waren ontstaan, terwijl daar volgens zeggen van verweerder wel ruimte voor is geweest. Tijdens werkgroepen is de docent langs de studenten gegaan om naar de voortgang en resultaten te informeren, aldus verweerder. Bij het inleveren van het stuk heeft appellant geen melding gedaan van problemen in de samenwerking die die dag nog zijn ervaren. Ter zitting bevestigt appellant dat hij tijdens het verloop van het proces niet aan de bel heeft getrokken bij de docent voor wat betreft de samenwerking met zijn groepsgenoot. Hij zegt de samenwerking alleen bij het begin van de opdracht aan de orde te hebben gesteld. Appellant merkt ter zitting op dat zijn groepsgenoot hem vertelde dat alles goed ging. Hij zag geen reden daaraan te twijfelen. Verweerder geeft aan dat appellant heeft verklaard dat hij had verwacht door in het plan van aanpak een taakverdeling aan te geven, dat hij op zijn individuele inbreng zou worden beoordeeld en dat hij had verwacht dat zijn inbreng een voldoende waard was. De docent zegt te hebben gezien dat de analyse alleen door appellant was opgesteld. Dit onderdeel was echter onvoldoende van kwaliteit, zo heeft de docent aan verweerder laten weten. De oorzaak daarvan ligt niet in het ontbreken van inbreng van de groepsgenoot maar in de methodiek van analyseren. Het plagiaat heeft geen rol gespeeld bij de onvoldoende beoordeling van het werk van appellant, zo stelt de docent.

Op 14 mei heeft er een schikkingsgesprek tussen verweerder en appellant plaatsgevonden. Verweerder heeft appellant een voorstel gedaan dat erop neerkwam dat de fraudeaantekening teniet zal worden gedaan en worden vervangen door een brief waarin appellant gewezen wordt op de verantwoordelijkheden bij groepswork om tijdig te plannen en, in geval van problemen die niet zelfstandig zijn op te lossen, de docenten in kwestie hierover te informeren. Appellant heeft het schikkingsvoorstel verworpen.

Appellants verzoek om een extra herkansing voor de schrijfopdracht is door verweerder afgewezen op de grond dat verweerder geen aanleiding heeft om te veronderstellen dat plagiaat de oorzaak was van een onvoldoende voor de opdracht.

Overwegingen van het college

In een door appellant met een studiegenoot gemaakte groepsopdracht is fraude (plagiaat) geconstateerd. Dat appellant in het door hem geschreven deel van de groepsopdracht geen fraude heeft gepleegd staat niet ter discussie. Dat staat los van de vraag in hoeverre appellant medeverantwoordelijkheid draagt voor het eindproduct als geheel. De opvatting van verweerder dat er sprake is van een gezamenlijke verantwoordelijkheid van appellant en zijn groepsgenoot voor het eindproduct als geheel acht het college in algemene zin juist. Wat door verweerder in het verweerschrift alsook ter zitting hierover naar voren is gebracht acht het college begrijpelijk en terecht. Met verweerder is het college van mening dat het op de weg van appellant had gelegen om de door appellant ervaren problemen in de samenwerking met zijn groepsgenoot die zich, zoals appellant ter zitting heeft toegelicht, in het bijzonder voordeden op de laatste dag van het schrijfproces, tijdig te melden bij zijn docent. Appellant heeft dat nagelaten. De gevolgen daarvan behoren naar het oordeel van het college voor rekening en risico van appellant te komen.

Dat het verzoek van appellant om een extra herkansing voor de schrijfoopdracht door verweerder is afgewezen acht het college eveneens juist. Verweerder heeft immers niet weersproken gesteld dat de beoordeling van het werk van appellant als onvoldoende niet berust op het plagiaat in het deel dat door de groepsgenoot is geleverd. Voor het door appellant geschreven gedeelte dat individueel is beoordeeld heeft de docent een onvoldoende cijfer vastgesteld. Aan het feit dat de groepsgenoot van appellant hetzelfde, onvoldoende cijfer heeft gekregen kan daarom niet die conclusie worden verbonden die appellant daaraan verbindt.

Het college is van oordeel dat niet gesteld kan worden dat verweerder met zijn besluit heeft gehandeld in strijd met het recht.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Met betrekking tot het eventueel teniet doen van de aantekening van fraude in het dossier van appellant geeft het college verweerder ten overvloede nog in overweging om haar schikkingsvoorstel alsnog te effectueren.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.